

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
P	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
L	แทน	ค่าจากการเปิดตารางเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามจำนวนตัวแปรที่ระดับนัยสำคัญ .05
γ	แทน	ขนาดของความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
k	แทน	จำนวนตัวแปรทำนาย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่ โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคหอบหืดที่มีอายุ 20-59 ปี จำนวน 101 คน ในโรงพยาบาลบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลจากการศึกษาได้นำเสนอในรายละเอียดด้วยตารางประกอบการบรรยาย แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
2. ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม การสื่อสารในครอบครัว และการสนับสนุนจากครอบครัว
3. การจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่
4. ปัจจัยทำนายที่มีอิทธิพลต่อการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลด้านประชากรและพฤติกรรม

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.30) มีสถานภาพคู่ (ร้อยละ 73.30) มีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 42.60) มีรายได้ครอบครัวเพียงพอ (ร้อยละ 63.40) รูปแบบครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย (ร้อยละ 43.60) รองลงมาคือครอบครัวเดี่ยว (ร้อยละ 37.60) และครอบครัวบิดา/มารดาเดี่ยว (ร้อยละ 18.80) ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทเป็นสมาชิกครอบครัว (ร้อยละ 53.50) และไม่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 81.20) ดังแสดงในตารางที่ 5 - 7

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยโรคหอบหืด จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส อาชีพ

ความเพียงพอของรายได้ครอบครัว รูปแบบครอบครัว บทบาทของผู้ป่วยในครอบครัว และการสูบบุหรี่ (N=101)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	34	33.70
หญิง	67	66.30
รวม	101	100.00
2. สถานภาพสมรส		
โสด	8	7.90
คู่	74	73.30
หม้าย/ หย่า/ แยก	19	18.80
รวม	101	100.00
3. อาชีพ		
ค้าขาย/ ธุรกิจ	22	21.80
อยู่บ้านเฉย ๆ	23	22.80
รับจ้าง	43	42.60
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	12	11.90
รวม	101	100.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ความพึงพอใจของรายได้ครอบครัว		
เพียงพอ	64	63.40
ไม่เพียงพอ	37	36.60
รวม	101	100.00
5. รูปแบบครอบครัว		
ครอบครัวเดี่ยว	38	37.60
ครอบครัวขยาย	44	43.60
ครอบครัวบิดา/ มารดาเดี่ยว	19	18.80
รวม	101	100.00
6. บทบาทของผู้ป่วยในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	47	46.50
สมาชิกครอบครัว	54	53.50
รวม	101	100.00
7. การสูบบุหรี่		
สูบ	19	18.80
ไม่สูบ	82	81.20
รวม	101	100.00

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยโรคหอบหืดจำแนกตามอายุ จำนวนปีที่ศึกษา รายได้
ครอบครัว รายจ่ายครอบครัว ระยะเวลาความเจ็บป่วย จำนวนสมาชิกและจำนวนบุตร
ที่สืบ ($N=101$)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ (ปี) $\bar{X} = 42.73, SD = 10.56$ อายุต่ำสุด 23 ปี อายุสูงสุด 59 ปี		
20 - 30 ปี	16	16.00
31 - 40 ปี	27	27.00
41 - 50 ปี	31	31.00
51 ปีขึ้นไป	27	27.00
รวม	101	100.00
2. จำนวนปีที่ศึกษา (ปี) $\bar{X} = 7.95, SD = 4.55$ จำนวนปีที่ศึกษต่ำสุด = 0 สูงสุด = 18 ปี		
0 - 6 ปี	52	52.00
7 - 12 ปี	33	33.00
13 ปีขึ้นไป	16	16.00
รวม	101	100.00
3. รายได้ครอบครัว (บาท) ต่อเดือน รายได้สูงสุด 100,000 บาท $\bar{X} = 18465.35,$ $SD = 16187.53$ รายได้ต่ำสุด 2,000 บาท รายได้สูงสุด 100,000 บาท		
ต่ำกว่า 10,000	34	33.70
10,001 - 25,000	45	44.70
25,001 - 50,000	18	17.90
50,001 ขึ้นไป	4	4.00
รวม	101	100.00
4. รายจ่ายครอบครัว (บาท) ต่อเดือน $\bar{X} = 13082.18, SD = 13282.87$ รายจ่ายต่ำสุด 1,500 รายจ่ายสูงสุด 90,000		
ต่ำกว่า 10,000	63	62.70
10,001 - 25,000	26	25.80
25,001 - 50,000	10	9.90
50,001 ขึ้นไป	2	2.00
รวม	101	100.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาความเจ็บป่วย (เดือน) $\bar{X} = 112.12, SD = 104.06$ ต่ำสุด 1 เดือน สูงสุด 492 เดือน		
ต่ำกว่า 60 เดือน	51	50.50
61 – 121 เดือน	18	17.90
122 – 182 เดือน	13	13.00
183 – 243 เดือน	6	6.00
244 เดือนขึ้นไป	13	13.00
รวม	101	100.00
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน) $\bar{X} = 4.53, SD = 1.91$ ต่ำสุด 2 คน สูงสุด 11 คน		
2 – 5 คน	80	79.20
6 – 9 คน	18	17.80
10 คนขึ้นไป	3	3.00
รวม	101	100.00
7. จำนวนบุหรี่ที่สูบ (มวน) ต่อวัน $\bar{X} = 1.78, SD = 6.32$ จำนวนที่สูบต่ำสุด = 0 สูงสุด = 40		
ไม่ได้สูบ	83	82.20
1 – 10	14	14.00
11 – 20	2	2.00
21 มวนขึ้นไป	2	2.00
รวม	101	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 ส่วนใหญ่มีจำนวนปีที่ศึกษา 0 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีรายจ่ายครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.70 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาความเจ็บป่วยต่ำกว่า 60 เดือน คิดเป็นร้อยละ 50.50 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 2 – 5 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้สูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ 82.20

2. สิ่งกระตุ้นที่ทำให้ผู้ป่วยมีอาการหอบ/ แพ้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสิ่งกระตุ้นที่ทำให้ผู้ป่วยหอบ/ แพ้ ($N=95$)

ชนิดของสิ่งกระตุ้น	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพอากาศเปลี่ยนแปลง	12	12.60
2. ฝุ่นละออง	11	11.60
3. ไข้หวัด	6	6.30
4. สภาพอากาศเปลี่ยนแปลงและฝุ่นละออง	44	46.30
5. สภาพอากาศเปลี่ยนแปลง ฝุ่นละอองและไข้หวัด	22	23.20
รวม	95	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า สิ่งกระตุ้นส่วนใหญ่ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอาการหอบ/ แพ้ คือ สภาพอากาศเปลี่ยนแปลงและฝุ่นละอองร้อยละ 46.30

3. ระดับความรุนแรงโรคของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของระดับความรุนแรงโรค ($N=101$)

ระดับความรุนแรงโรค	จำนวน	ร้อยละ
ระดับไม่รุนแรง คะแนน 1-4	58	57.40
ระดับรุนแรง คะแนน 5-8	43	42.60
รวม	101	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโรคหอบหืดในระดับไม่รุนแรงร้อยละ 57.40 ในขณะที่ระดับรุนแรงพบร้อยละ 42.60

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว

1. การสนับสนุนจากครอบครัว

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสนับสนุนจากครอบครัว

การสนับสนุน	$\bar{X}$	SD
1. ความรักและห่วงใย	2.83	0.42
2. การทำให้รู้สึกว่าการเจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดไม่ได้ถือว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหา	2.78	0.50
3. การดูแลเอาใจใส่เมื่อเวลาที่เจ็บป่วย	2.77	0.50
4. ความไว้วางใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบในงานที่สามารถทำได้	2.76	0.49
5. การยอมรับในความสามารถ	2.76	0.41
6. การให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอาการหอบ	2.74	0.52
7. ความรู้สึกอบอุ่นใจเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัว	2.70	0.48
8. โอกาสที่ได้พบปะพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	2.53	0.60
9. ความชอบที่ได้ร่วมกิจกรรมกับครอบครัว	2.53	0.67
10. การเปิดโอกาสให้ได้แสดงความเป็นผู้นำ	2.49	0.62
11. การช่วยเหลือในการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ	2.30	0.72
12. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับโรคหอบหืด	2.25	0.75
13. การที่ครอบครัวเห็นด้วยที่ผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรมนอกบ้าน	2.19	0.83
14. การทำสิ่งพิเศษให้ เช่น ทำบุญวันเกิด	2.11	0.76
15. การชมเชยเมื่อดูแลสุขภาพได้ดี	2.08	0.73
รวม	2.52	0.31

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสนับสนุนจากครอบครัวในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$, $SD = 0.31$) โดยส่วนใหญ่มีค่าคะแนนเฉลี่ย

การสนับสนุนจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับน้อยจำนวน 3 ด้าน คือ การที่ครอบครัวเห็นด้วยที่ผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรมนอกบ้าน ($\bar{X}=2.19, SD=0.83$) การทำสิ่งพิเศษให้ เช่น ทำบุญวันเกิด ($\bar{X}=2.11, SD=0.76$) และการชมเชยเมื่อดูแลสุขภาพได้ดี ($\bar{X}=2.08, SD=0.73$)

2. การสื่อสารในครอบครัว

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว

พฤติกรรมการสื่อสาร	$\bar{X}$	SD
1. การตั้งใจฟังเมื่อคนในบ้านพูดคุยด้วย	4.10	0.81
2. การพูดคุยกับคนในบ้านด้วยสีหน้ายิ้มแย้มและเสียงนุ่มนวล	3.99	0.85
3. การไต่ถามทุกข์สุขของคนในบ้าน	3.82	0.93
4. การหากิจกรรมอื่น ๆ ทำเมื่ออารมณ์ไม่ดี	3.72	0.98
5. การพูดคุยกับคนในบ้านอย่างตรงไปตรงมาโดยกลั่นกรองคำพูดให้นุ่มนวล	3.72	0.85
6. การรับฟังความคิดเห็นของคนในบ้านถึงแม้ว่าจะแตกต่างไปจากตนเอง	3.66	0.95
7. การพูดชื่นชมเมื่อคนในบ้านทำความดี	3.63	0.75
8. การไม่ใช้คำพูดที่รุนแรงกับคนในบ้าน	3.60	1.09
9. การสังเกตสีหน้าและท่าทางของคนในบ้าน	3.44	0.94
10. การกล้าบอกความคิดหรือความรู้สึกของตนเองให้คนในบ้านรู้	3.38	1.20
11. การให้ความร่วมมือเมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น	3.24	1.33
12. การไม่พยายามชักจูงโน้มน้าวให้คนในบ้านคิดเห็นเหมือนตนเอง	2.86	1.03
รวม	3.59	0.44

จากตารางที่10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสื่อสารในครอบครัวในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59, SD=0.44$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสื่อสารในครอบครัวในระดับมาก คือ การตั้งใจฟังเมื่อคนในบ้านพูดคุยด้วย ($\bar{X}=4.10, SD=0.81$) และมีค่าคะแนน

เฉลี่ยการสื่อสารในครอบครัวในระดับน้อยคือ การพยายามชักจูงโน้มน้าวให้คนในบ้านคิดเหมือนตนเอง ($\bar{X} = 2.86, SD = 1.03$)

ส่วนที่ 3 การจัดการของครอบครัวในผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่

เมื่อพิจารณาการจัดการของครอบครัวรายด้าน (ตารางที่ 11) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการของครอบครัวรวมทุกด้านเท่ากับ 3.09 (SD 0.33) เมื่อแยกรายด้านพบว่า ด้านการรักษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตสังคม ด้านบทบาทหน้าที่และด้านเศรษฐกิจมีค่าคะแนนเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 2.92 ($SD=1.04$), 2.70 (SD 0.97), 3.13 ($SD = 0.87$), 3.32 ($SD=0.82$) และ 2.94 ($SD=1.02$) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการของครอบครัว

การจัดการ	$\bar{X}$	SD
ด้านการรักษา		
1. การนำส่งไปโรงพยาบาลเมื่อมีอาการหอบรุนแรง	3.44	0.94
2. การช่วยทำกิจกรรมเมื่อมีอาการหอบ	3.21	0.97
3. การคอยเตือน/ แนะนำให้พ่นยา/ กินยา	3.04	1.04
4. การคอยกระตุ้นเตือนให้ไปพบแพทย์ตามนัดสม่ำเสมอ	2.72	1.16
5. การสังเกตเห็นอาการตั้งแต่เริ่มหอบ	2.19	1.07
รวม	2.92	1.04
ด้านสิ่งแวดล้อม		
6. การแนะนำเสื้อผ้า/ เครื่องนอนที่เหมาะสม	3.10	1.03
7. ความพยายามลดสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการหอบ	2.90	0.93
8. การสนใจ/ ใส่ใจสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ	2.75	1.05
9. การแนะนำให้ใช้ผ้าปิดปาก จมูก ทุกครั้งเมื่อทำความสะอาดบ้าน	2.51	1.25
10. การทำความสะอาดเครื่องนอน	2.27	0.61
รวม	2.70	0.97
ด้านจิตสังคม		
11. ความรู้สึกไม่เป็นภาระ	3.64	0.70
12. ความรู้สึกไม่ท้อแท้ใจที่ไม่สามารถควบคุมอาการกำเริบได้	3.56	0.74

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดการ	$\bar{X}$	SD
13. การเป็นกำลังใจให้มีความมั่นใจในการต่อสู้กับโรคหอบหืด	3.49	0.70
14. การให้อภัยเมื่อแสดงอารมณ์โกรธ/ ไม่พอใจ/ หงุดหงิด	3.29	0.75
15. การชี้ให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเอง	3.17	0.87
16. การพูดคุยแลกเปลี่ยนเมื่อมีความวิตกกังวล	2.91	0.86
17. การกล่าวขอความช่วยเหลือจากกันและกันเวลามีอาการหอบ	2.63	1.19
18. ความรู้สึกไม่กลัวว่าผู้ป่วยจะหมดสติอันเนื่องมาจากขาดออกซิเจน	2.42	1.16
รวม	3.13	0.87
ด้านบทบาทหน้าที่		
19. การไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค	3.81	0.48
20. การไม่คิดว่าโรคหอบหืดทำให้ครอบครัวไม่ได้ทำกิจกรรมนันทนาการ	3.75	0.59
21. การให้หยุดกิจกรรมเมื่อมีอาการหอบกำเริบ	3.58	0.68
22. การส่งเสริมให้ดูแลตนเองเท่าที่สามารถทำได้	3.50	0.61
23. การไม่คิดว่าโรคหอบหืดทำให้ผู้ป่วยมีโอกาสสังสรรค์ได้น้อยลง	3.48	0.86
24. การให้พักผ่อนเพียงพอตามความต้องการของร่างกาย	3.47	0.70
25. การไม่กังวลว่าเมื่อใดผู้ป่วยจึงจะใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไปได้	3.39	0.89
26. การไม่คิดว่าจะมีโอกาสประสบความสำเร็จใน	3.32	0.93
ด้านการเรียน/ ด้านการทำงานน้อยกว่าคนที่ไม่เป็นโรคหอบหืด		
27. การดูแลให้ได้รับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่	3.21	0.76
28. การแนะนำให้ออกกำลังกายเท่าที่สามารถทำได้	3.02	0.91
29. การไม่ลดบทบาทหน้าที่ในบ้านให้น้อยลง	2.98	1.05
30. การให้พักผ่อนเพียงพอตามความต้องการของร่างกาย	3.47	0.70
31. การคิดว่าผู้ป่วยควรอยู่ที่บ้านมากกว่าโรงพยาบาลญาติจะได้ดูแลใกล้ชิด	2.89	0.99
32. การไม่คิดจะให้ผู้ป่วยลาออกหรือเปลี่ยนงานที่ทำอยู่	2.85	1.18
รวม	3.32	0.82
ด้านเศรษฐกิจ		
32. การจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา	3.46	0.80
33. การวางแผนเรื่องค่าใช้จ่ายร่วมกัน	2.76	1.10

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การจัดการ	$\bar{X}$	SD
34. การเก็บออมเงิน	2.60	1.16
รวม	2.94	1.02
รวมทุกด้าน	3.09	0.33

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการรักษานั้น ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการในระดับน้อยจำนวน 2 ข้อ คือ การคอยกระตุ้นเตือนให้ไปพบแพทย์ตามนัดสม่ำเสมอ ($\bar{X}=2.72, SD=1.16$) และการสังเกตอาการผู้ป่วยเมื่อเริ่มหอบ ($\bar{X}=2.19, SD=1.07$) และมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการในระดับมากคือ การนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลเมื่อมีอาการหอบรุนแรง ($\bar{X}=3.44, SD=0.94$) ด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการอยู่ในระดับน้อยจำนวน 3 ข้อ คือ การสนใจ/ใส่ใจสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ($\bar{X}=2.75, SD=1.05$) การแนะนำให้ใช้ผ้าปิดปาก จมูกทุกครั้งเมื่อทำความสะอาดบ้าน ($\bar{X}=2.51, SD=1.25$) การทำความสะอาดเครื่องนอน ($\bar{X}=2.27, SD=0.61$) และมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านการแนะนำ เสื้อผ้า/ เครื่องนอนที่เหมาะสมเมื่อมีอากาศหนาวเย็นหรือฝนตก ($\bar{X}=3.10, SD=1.03$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ด้านจิตสังคมพบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการอยู่ในระดับน้อยจำนวน 2 ข้อ คือ การกล่าขอความช่วยเหลือจากกันและกันเวลามีอาการหอบ ($\bar{X}=2.63, SD=1.19$) และความรู้สึกไม่กลัวว่าผู้ป่วยจะหมดสติอันเนื่องมาจากขาดออกซิเจน ($\bar{X}=2.42, SD=1.16$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการในระดับมากจำนวน 3 ข้อ คือ ความรู้สึกไม่เป็นการ ($\bar{X}=3.64, SD=0.70$) ความรู้สึกไม่ท้อแท้ใจที่ไม่สามารถควบคุมอาการกำเริบได้ ($\bar{X}=3.56, SD=0.74$) และการเป็นกำลังใจให้ผู้ป่วยมีความมั่นใจในการต่อสู้กับโรคหอบหืด ($\bar{X}=3.49, SD=0.70$) ด้านบทบาทหน้าที่พบว่าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการในระดับมากจำนวน 6 ข้อ คือ การไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค ($\bar{X}=3.81, SD=0.48$) การไม่คิดว่าโรคหอบหืดทำให้ครอบครัวไม่ได้ทำกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.75, SD=0.59$) การให้ผู้ป่วยหยุดกิจกรรมเมื่อมีอาการหอบกำเริบ ($\bar{X}=3.58, SD=0.68$) การส่งเสริมให้ผู้ป่วยดูแลตนเองเท่าที่สามารถทำได้ ($\bar{X}=3.50, SD=0.61$) การไม่คิดว่าโรคหอบหืดทำให้ผู้ป่วยมีโอกาสสังสรรค์ได้น้อยลง ($\bar{X}=3.48, SD=0.86$) และการให้ผู้ป่วยพักผ่อนเพียงพอตามความต้องการของร่างกาย

($\bar{X} = 3.47, SD = 0.70$) โดยพบว่าไม่มีการจัดการอยู่ในระดับน้อยเลย ส่วนด้านเศรษฐกิจพบว่าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการอยู่ในระดับมากคือ การจัดการด้านค่าใช้จ่ายในการรักษา ($\bar{X} = 3.46, SD = 0.80$) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยการจัดการระดับน้อยในเรื่องการเก็บออมเงิน ($\bar{X} = 2.60, SD = 1.16$)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทำนายที่มีอิทธิพลต่อการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบครอบครัว ระยะเวลาความเจ็บป่วย การสนับสนุนจากครอบครัว ความรุนแรงโรค การสื่อสารในครอบครัวและการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แสดงค่าความสัมพันธ์ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8
1. ระยะเวลาความเจ็บป่วย	1.000	.079	.192	-.052	-.104	.108	-.007	.125
2. ความรุนแรงโรค		1.000	.070	.025	-.051	.002	.061	-.112
3. การสนับสนุนจากครอบครัว			1.000	.383**	.054	.201*	-.322**	.619**
4. การสื่อสารในครอบครัว				1.000	-.090	.105	-.022	.495**
5. ครอบครัวเดี่ยว					1.000	-.682**	-.374	.116
6. ครอบครัวขยาย						1.000	-.423**	.071
7. ครอบครัวบิดา/ มารดาเดี่ยว							1.000	-.233*
8. การจัดการของครอบครัว								1.000

* $p < .05$ ** $p < .01$

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัวและการสื่อสารในครอบครัวซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .619, p < .01, r = .495, p < .01$ ตามลำดับ ส่วนรูปแบบครอบครัวบิดา/ มารดาเดี่ยวนั้นมีความสัมพันธ์ทางลบ

ส่วนการทดสอบ Multicollinearity จากค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระนั้นพบว่า ไม่มีตัวแปรต้นตัวใดที่มีค่าความสัมพันธ์สูงเกิน .65 แสดงให้เห็นว่าการศึกษาครั้งนี้ตัวแปรต้นมีความเป็นอิสระต่อกันทำให้ไม่มีปัญหา Multicollinearity

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อศึกษาปัจจัยทำนายที่มีผลต่อการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืด

การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุเพื่อทำนายการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดจากตัวแปรทำนาย คือ ความรุนแรงของโรครูปแบบครอบครัว ระยะเวลาความเจ็บป่วย การสนับสนุนจากครอบครัว การสื่อสารในครอบครัว พบว่าในการวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย (Multiple Regression) ดังนี้

1. โดยการทดสอบการกระจายของตัวแปรต้นและตัวแปรตามแต่ละตัวโดยการ Histogram พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการกระจายเป็น โคนึงปกติ

2. ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามทดสอบโดยการดูจาก Scatterplot พบว่า ตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับตัวแปรตาม คือ การสนับสนุนจากครอบครัวและการสื่อสารในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการของครอบครัว ค่าความคลาดเคลื่อนใช้สถิติทดสอบ Durbin-Watson ได้ค่าเท่ากับ 2.066 แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระต่อกัน

3. การทดสอบ Multicollinearity พบว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity จึงเป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติถดถอยพหุ

เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยทำนายการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่วัยผู้ใหญ่ (ดังตารางที่ 13) โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการจัดการของครอบครัวที่มีผู้ป่วยโรคหอบหืดด้วยผู้ใหญ่ คือ การสนับสนุนจากครอบครัวและการสื่อสารในครอบครัว โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการจัดการในครอบครัวได้ร้อยละ 46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F(2, 97) = 41.268, p < .001$) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

$$\text{การจัดการของครอบครัว} = 32.359 + 1.221 (\text{การสนับสนุนจากครอบครัว}) + .643 (\text{การสื่อสารในครอบครัว})$$

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรทำนายการจัดการของครอบครัว

ตัวแปรทำนาย	B	SE.B	β	R^2	R^2 change	t	p -value
1. การสนับสนุนจากครอบครัว	1.221	.190	.512	.383	.383	6.430***	.000
2. การสื่อสารในครอบครัว	.643	.169	.302	.460	.077	3.796***	.000
$R^2 = .460$ Adjust $R^2 = .449$ $F(2, 97) = 41.268$							
ค่าคงที่	32.359	8.205				3.944	.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$